

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.436 van 26 september 2018
in de zaak A. 222.173/XIV-37.417**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Oostakker
Orchideestraat 61 A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pierre Robert
kantoor houdend te 1030 Brussel
Eugène Smitsstraat 28-30
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 10 mei 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 185.201 van 10 april 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 12.472 van 14 juni 2017.

Verweerder heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 mei 2018.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Brecht Heirman, die *loco* advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sarah Janssens, die *loco* advocaat Pierre Robert verschijnt voor verweerder, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 17 maart 2014 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie ten aanzien van verweerder een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten.

Verweerder stelt op 15 april 2014 tegen de voornoemde beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigt de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten van 17 maart 2014 met een arrest van 10 april 2017. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij werpt in een eerste middel, dat zij in de memorie van wederantwoord herhaalt, de schending op van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 juni 1950 (hierna: het EVRM), van artikel 149 van de Grondwet, van artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) en van “het beginsel van de bewijskracht van stukken overeenkomstig de artikelen 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek, minstens het beginsel van de bewijskracht dat geldt voor alle geschreven stukken”.

In een tweede middelonderdeel voert de verzoekende partij aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest oordeelt niet te kunnen overgaan tot een belangenafweging in het licht van artikel 8 van het EVRM zonder zich in de plaats te stellen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie. De verzoekende partij laat gelden dat het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter net toekomt te onderzoeken of aan de toepassingsvoorwaarden voor artikel 8 van het EVRM is voldaan wanneer een schending van die verdragsbepaling bij hem wordt opgeworpen. Zij verwijst daartoe naar bepaalde rechtspraak van de Raad van State.

De verzoekende partij wijst er nog op dat de verwijzing in het bestreden arrest naar het arrest van de Raad van State nr. 227.900 van 26 juni 2014 geheel ten onrechte is. Dit arrest heeft immers geen betrekking op de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij het onderzoek van een aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM maar op de redelijkheidstoets

door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de duur van een aan de vreemdeling opgelegd inreisverbod, waarbij het bestuur overeenkomstig artikel 74/11, § 1, van de vreemdelingenwet rekening moet houden met de specifieke omstandigheden.

Beoordeling

5. Te dezen liet huidige verweerder voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gelden dat de dienst Vreemdelingenzaken “steeds een afweging [dient] te maken tussen het met het bevel nagestreefde doel en de nadelen die deze maatregel veroorzaakt” voor de vreemdeling. Hij lichtte daarbij toe dat hem “[wegsturen] uit een samenleving waar hij reeds negen jaren in leeft, en gedurende al die tijd vriendschappen heeft opgebouwd, [ingaat] tegen artikel 8 EVRM *juncto* het evenredigheidsbeginsel”.

In antwoord daarop stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest, wat de door artikel 8 van het EVRM vereiste belangenafweging betreft, dat hij slechts een wettigheidscontrole uitoefent op de aanvankelijk bestreden beslissing en dat hij eerst nagaat of de administratieve overheid een belangenafweging heeft gemaakt en vervolgens of alle relevante feiten en omstandigheden op zorgvuldige wijze in die belangenafweging werden betrokken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vervolgt dat hij in dat geval enkel kan nagaan of die belangenafweging niet kennelijk onredelijk is en heeft geresulteerd in een *fair balance* tussen enerzijds het belang van de vreemdeling bij de uitoefening van zijn privé en familie- en gezinsleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen acht zich niet bevoegd om zijn eigen beoordeling in de plaats van die door de administratieve overheid te stellen en zelf een belangenafweging door te voeren.

In concreto stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast dat het schijnhuwelijk van huidige verweerder niet wordt betwist doch dat noch “de [aanvankelijk] bestreden beslissing noch het administratief dossier er blijkt van [geeft] dat eveneens rekening werd gehouden met alle elementen van het privéleven van verzoeker” en dat “evenmin [...] uit de motieven van de bestreden beslissing noch uit de stukken van het administratief [blijkt] dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing is overgegaan tot een belangenafweging aangaande alle elementen van het privéleven van verzoeker, zoals zij behoorde te doen in het licht van artikel 8 van het EVRM”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschouwt de motivering omtrent artikel 8 van het EVRM in de nota met opmerkingen als “een *a posteriori* motivering welk[e] het gebrek aan belangenafweging bij het nemen van de bestreden beslissing niet kan rechtzetten”. Verder betwist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet dat het vastgestelde schijnhuwelijk “een zeer zwaarwichtig element” is doch “een belangenafweging veronderstelt dat alle relevante elementen, en dus ook diegene die betrekking hebben op het privéleven van verzoeker, in de weegschaal worden gelegd, *quod non in casu*”. Al staat het het bestuur “vrij om bij de vereiste belangenafweging aan het vastgestelde schijnhuwelijk een belangrijk gewicht toe te kennen”, volgens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is het “evenwel pas op het ogenblik dat een beslissing voortvloeit uit een weging van alle factoren dat zal kunnen worden uitgemaakt of zij al dan niet kennelijk onredelijk is”. Na te hebben benadrukt dat hij niet zelf de afweging moet maken tussen de belangen van het individu en die van de Staat en dat hij niet tot die belangenafweging kan overgaan zonder zich in de plaats van het bestuur te stellen, oordeelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “dat de gemachtigde bij het nemen van de [aanvankelijk] bestreden beslissing niet tegemoet is gekomen aan de beoordeling die hem toekwam in het licht van artikel 8 van het EVRM” en dat deze verdragsbepaling in die mate is geschonden.

6. De verzoekende partij betwist niet dat bij het nemen van de aanvankelijk bestreden beslissing een belangenafweging diende te gebeuren in het

licht van artikel 8 van het EVRM, meer bepaald rekening houdend met het schijnhuwelijk van huidige verweerder enerzijds en diens privéleven anderzijds.

Met de vaststellingen dat noch uit de aanvankelijk bestreden beslissing noch uit het administratief dossier blijkt dat rekening werd gehouden met alle elementen van het privéleven van huidige verweerder en dat noch uit de motieven van die beslissing noch uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat het bestuur bij het nemen van de aanvankelijk bestreden beslissing is overgegaan tot een belangenafweging aangaande alle elementen van huidige verweerders privéleven in het licht van artikel 8 van het EVRM, kon de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dan ook volstaan om als annulatierechter tot een schending van die verdragsbepaling te besluiten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft zich immers niet beperkt tot het vaststellen van een gebrek aan formele motivering in de aanvankelijk bestreden beslissing. Net omwille van de vaststelling dat geen belangenafweging blijkt te zijn gedaan, hoefde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet te onderzoeken of de belangenafweging redelijk en zorgvuldig was. Evenmin komt het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter toe om zelf alsnog een belangenafweging te maken nadat hij heeft vastgesteld dat het bestuur ze niet heeft gemaakt. De vraag of de verwijzing in het bestreden arrest naar het arrest van de Raad van State nr. 227.900 van 26 juni 2014 al dan niet dienstig is, doet geen afbreuk aan het voorgaande.

7. Het tweede onderdeel van het eerste middel is ongegrond.

V. Aanvullend onderzoek

8. Het auditoraat heeft zijn onderzoek over de zaak beperkt tot het onderzoek van het tweede onderdeel van het eerste middel, waarvan blijkt dat dit niet leidt tot een definitieve oplossing van het geschil. Er is dan ook reden om het auditoraat te gelasten met een aanvullend verslag over de zaak.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. De Raad van State gelast het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat met het aanvullend onderzoek.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zesentwintig september tweeduizend achttien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Patricia De Somere,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques